

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 55/04-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť J. H., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. J. Č., K., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní sp. zn. 17 C 1224/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. H. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 11. februára 2004 doručené podanie J. H., (ďalej len „sťažovateľ“), bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. J. Č., K., označené ako „Sťažnosť proti porušovaniu základných práv a slobôd a ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie vecí v primeranej

lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní o určenie, že nie sú dané dôvody vydedenia, vedenom na Okresnom súde Košice II (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 17 C 1224/02.

Sťažovateľ ďalej vo svojej sťažnosti uviedol:

«Dňa 10. 09. 2002 zomrel môj starý otec L. L. Poručiteľ zanechal závet, v ktorom svoj všetok majetok odkázal svojej manželke (mojej nevlastnej babke) Z. L. a zároveň podpísal listinu o vydedení, ktorou mňa, syna jeho neb. dcéry V. vydedil. Na výzvu notára JUDr. P. S., ktorý bol Okresným súdom Košice II (v ďalšom texte aj okresný súd) poverený prejednaním dedičstva, som v požadovanej lehote spolu s ostatnými navrhovateľmi prostredníctvom môjho právneho zástupcu dňa 27. 12. 2002 osobne podal na Okresný súd Košice II návrh na začatie konania o určenie, že dôvody vydedenia nie sú dané. Súdny poplatok bol zaplatený na základe výzvy okresného súdu v požadovanej lehote dňa 03. 03. 2003. Konanie je vedené na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 17 C 1224/2002.

...Dňa 09. 04. 2003 okresný súd zaslal môjmu právnenému zástupcovi vyjadrenie odporokyne k žalobe, ktoré bolo tomuto doručené dňa 22. 04. 2003.

Okresný súd Košice II uznesením sp. zn. 40 D 1058/02, Dnot 225/02, vydanom dňa 06. 05. 2003 prerušil konanie o dedičstve po poručiteľovi L. L. do právoplatného skončenia konania o určenie neplatnosti vydedenia vedeného na Okresnom súde Košice II.

... Mám za to, že odo dňa vydania uvedeného uznesenia súdu je okresný súd v predmetnej veci nečinný a konanie je vedené so zbytočnými priet'ahmi a v neprimeranej lehote. ...Pretože súd bol dlhodobo nečinný, podľa § 17 ods. 1 zákona o štátnej správe súdov som podal dňa 17. 12. 2003 prostredníctvom môjho právneho zástupcu sťažnosť na postup Okresného súdu Košice II pre priet'ahy v predmetnom konaní, adresovanú predsedovi tohto súdu. Na moju sťažnosť odpovedal predseda okresného súdu listom: Spr. 23235/03 zo dňa 22. 12. 2003. Cit. : „Z uvedeného vyplýva, že súd v danej veci vykonáva úkony smerujúce k jej rozhodnutiu. ...“ Teda moju sťažnosť neuznal ako dôvodnú. S týmto jeho stanoviskom sa však nestotožňujem.»

Sťažovateľ na základe uvedených skutočností žiadal, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a aby „vyniesol nález:

1) Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 1224/2002 porušil základné právo J. H., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie jeho veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2) Okresnému súdu Košice II prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 1224/2002 konal bez zbytočných prieťahov.

3) J. H. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 15 000.-Sk (slovom pätnásťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4) Okresný súd Košice II je povinný uhradiť J. H. trovy právneho zastúpenia vo výške 9 324.- Sk... na bankový účet advokáta JUDr. J. Č., K., ... do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia“.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy s účinnosťou od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv a slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Ústavný súd sa osobitne zamerlal na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľa, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03), resp. že „na základe skutočností uvedených v sťažnosti nemožno postup súdu považovať za taký, ktorý by signalizoval pri predbežnom prerokovaní možné porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 131/03).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd z predloženej sťažnosti zistil, že sťažovateľ podal 27. decembra 2002 návrh okresnému súdu. Okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý sťažovateľ zaplatil 3. marca 2003. Okresný súd ďalej zaslal 5. marca 2003 návrh sťažovateľa na vyjadrenie odporkyni. Stanovisko odporkyne bolo okresnému súdu doručené 27. marca 2003 a okresný súd toto stanovisko zaslal 9. apríla 2003 právnenému zástupcovi sťažovateľa. Okresný súd ďalej požiadal 25. apríla 2003 ustanoveného notára o prerušenie dedičského konania a o zaslanie dedičského spisu. Keďže notár uvedený spis okresnému súdu nezaslal, okresný súd ho opätovne požiadal o jeho zaslanie listom z 19. júna 2003.

Na sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní zo 17. decembra 2003 predseda okresného súdu v rámci ustanovenej lehoty odpovedal listom z 22. decembra 2003 (sp. zn. Spr 23235/03), v ktorom uviedol, že okresný súd v danej veci vykonáva úkony smerujúce k jej rozhodnutiu.

Berúc do úvahy dĺžku konania pred okresným súdom, ako aj jeho doterajší postup ústavný súd dospel k záveru, že postup súdu ešte nesignalizuje reálnu možnosť existencie zbytočných prietahov v označenom konaní, dôvodnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Z tohto dôvodu ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2004